

MOST REVEREND THOMAS COLLINS
ARCHBISHOP OF TORONTO

1155 Yonge Street, Toronto, Ontario M4T 1W2
Tel: (416) 934-0606 • Fax: (416) 934-3452

17 kwietnia 2010 r.

Do kapłanów i wiernych Archidiecezji Toronto:

Chrystus, nasz Dobry Pasterz jest wzorem dla wszystkich kapłanów, którzy są powołani, aby byli świętymi sługami Zmartwychwstałego Pana. Te dni są prawdziwie dniami wielkanocnej nadziei, ale także są czasem cierpienia dla wszystkich katolików. W ostatnich tygodniach, nie ma wręcz dnia, abyśmy nie słyszeli o katolickich księżach, którzy dopuścili się seksualnego nadużycia osób, które powierzono ich opiece, lub o zaniechaniu właściwego działania ze strony ich przełożonych. Zawsze powinniśmy być wdzięczni, gdy wykroczenia są ujawniane, albowiem w ten sposób możemy zacząć nowe życie. Jednak w kontekście nieustannego krytycyzmu, katolicy księża i osoby świeckie mogą doświadczać zniechęcenia, złości, zagubienia i zawstydzenia.

W tym kontekście pragnę podzielić się następującą refleksją!

Jesteśmy Kościołem, którego wspólnota liczy ponad miliard katolików na całym świecie. Cieszymy się z radosnego świadectwa danego każdego dnia Chrystusowi przez katolików świeckich, kapłanów, a także osoby zakonne. Jednak kiedy zawiedziemy Boga, jako osoby indywidualne czy poszczególne wspólnoty, powinniśmy się do tego przyznać. Dlatego Chrystus podarował Apostołom Sakrament Pojednania, jako dar swojego zmartwychwstania. Wszyscy tego daru potrzebujemy!

Kilka tygodni temu, na dorocznej Mszy Krzyżma, powiedziałem do kapłanów naszej archidiecezji:

"Ludzie oczekują, że ten, który jest konsekrowany świętym olejem Krzyżma, będzie działał w sposób wzorowy i nigdy nie zawiedzie zaufania, które ludzie pokładają w osobie katolickiego kapłana. A jednak, ku naszemu zawstydzeniu, niektórzy posłużyli się tym niezwykłym darem - świętego kapłaństwa, aby zaspokoić swoje najniższe pragnienia, zdradzając niewinnych i niszcząc ich życie. W obliczu nadużycia seksualnego na pierwszym miejscu jesteśmy zobowiązani otoczyć opieką te młode, zranione osoby i zrobić wszystko co w naszej mocy, aby ta sytuacja nigdy się nie powtórzyła. Wszyscy musieliśmy uczyć się na naszych błędach i niepowodzeniach, nie wyłączając z tego biskupów, że czasami nie działaliśmy odpowiedzialnie i skutecznie".

Skandale, o których ostatnio słyszymy są dramatycznymi wyjątkami, w odniesieniu do całej rzeczywistości, gdzie doświadczamy kapłańskiego dobra, albowiem prawie wszyscy kapłani wypełniają wiernie swoje powołanie naśladując Dobrego Pasterza. Wierni na codzień doświadczają tej posługi, która jest prawdziwym ukojeniem w tych trudnych czasach. Wystarczy jednak, że jeden kapłan wyrządzi jakieś zło, a pociąga to za sobą ogromne cierpienie. Kiedy natomiast słyszymy o złu dokonanym przez księży w naszych wspólnotach lub innych państwach, to ogarnia nas przerażenie.

Nieustanna refleksja nad tą bolesną rzeczywistością wzywa nas do skuteczniejszej pracy. Mamy uczynić wszystko co w naszej mocy, aby zło nigdy więcej nie dotykało bezbronnych. Rzeczywistość nadużyć jest głęboko zakorzeniona w naszej upadłej naturze i w złu, które może

zarażać ludzkie serca i umysły. Widzimy to w całym naszym społeczeństwie. I chociaż może nigdy nie będziemy w stanie wykorzenić wszelkiego zła, to jednak nie możemy zaprzestać tego czynić.

W ostatnich dziesięcioleciach nasze instytucje edukacyjne, miejsca pracy, rodziny nauczyły się o wiele więcej o katastrofalnych skutkach nadużyć seksualnych. Kościół katolicki także zrobił znaczne postępy, dokonując reform przeprowadzonych wtedy przez kardynała Josepha Ratzingera, dzisiejszego ukochanego Papieża Benedykta XVI. Wszyscy jesteśmy Mu wdzięczni za to.

Zdarzenia prezentowane ostatnio przez media dotyczą w większości spraw, które miały miejsce wiele lat temu. Obecnie zostały wdrożone zapobiegawcze środki, co sprawia, że nasze społeczeństwo i wspólnota kościoła jest miejscem bardziej bezpiecznym niż to miało miejsce w przeszłości.

W Archidiecezji Toronto, od ponad 20 lat zostały wdrożone zasady i procedury dotyczące wszelkich zarzutów o nieprawidłowości prowadzenia postępowania.

Archidiecezjalne przepisy dotyczące: "Procedure for Cases of Alleged Misconduct" (Postępowania w sprawach tzw. rzekomej nieprawidłowości), zostały wprowadzone w życie w 1989 roku. Są dostępne na naszej stronie internetowej i spełniają wszystkie zobowiązania prawa ontaryjskiego jak i kanadyjskiego. W roku 1991 r. i ponownie w 2003 r. przepisy te zostały starannie przepracowane. Obecnie powinniśmy ponownie się nimi zająć. Postanowiłem zaangażować wykwalifikowaną grupę ludzi świeckich, którzy posiadają doświadczenie w zakresie duszpasterstwa młodzieży, psychologii, prawa, zagadnień etycznych, aby przestudiowali czego możemy się nauczyć od innych grup. Do 31 lipca 2010 roku nasze archidiecezjalne przepisy powinny być jeszcze bardziej dostosowane i skuteczne.

Jesienią tego roku, kiedy nasze przepisy będą uaktualnione i opublikowane, wtedy wszyscy kapłani i osoby zaangażowane w posługę duszpasterską w archidiecezji, będą miały okazję przedyskutować ten temat: jak możemy jeszcze bardziej odpowiedzieć na problem nadużyć seksualnych w kościele i społeczeństwie?

Obecna sytuacja zachęca nas, abyśmy modlili się żarliwiej, pokornie ofiarując Bogu Eucharystię, adoracje Najświętszego Sakramentu, modlitwę różańcową i inne codzienne duchowe ofiary. Powinniśmy modlić się na pierwszym miejscu za te osoby, które doświadczyły przemocy lub nadużyć seksualnych w rodzinie, Kościele czy też innych miejscach. Módlcie się także za nas wszystkich, którzy służą Wam poprzez różne posługi, abyśmy każdego dnia pozostawali wierni zobowiązaniom nam powierzonym.

Wszystkim kapłanom, którzy z tak wielkim poświęceniem służą każdego dnia wiernym naszej archidiecezji, dziękuję za świadectwo miłości oraz niezwykle przykłady duszpasterskiej troski w naśladowaniu Chrystusa Dobrego Pasterza. Dziękuję również osobom świeckim, których codzienne chrześcijańskie życie urzeczywistnia miłość naszego Pana w naszym społeczeństwie.

Kościół katolicki tak długo pozostaje znakiem nadziei dla świata, jak długo jest świadomy swojej ludzkiej słabości i ufa Bożej łaskawości, pokornie służąc zmartwychwstałemu Panu podczas pielgrzymowania do domu wiecznie trwałego – niebieskiego Jeruzalem.

Niech to doświadczenie pomoże nam wzrastać w świętości: w czystszej wierze, w mocniejszej nadziei oraz wciąż wzrastającej miłości.

Thomas Collins, Arcybiskup Toronto